

5

Ježíš jako největší Učitel

Texty na tento týden

Žd 1,1-4; 2K 4,1-6; J 1,14,18; 14,1-14; Fp 2,1-11; 2K 5,16-21

Základní verš

„Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo‘, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.“ (2K 4,6)

Billy Graham vzpomínal, jak jednou v doprovodu generála navštívil vojáky v polní nemocnici. Jeden mladý voják „byl tak těžce zraněný, že musel ležet dolů tváří připevněnou popruhy ke kovové konstrukci“. Lékař zašeptal Grahamovi: „Pochybuji, že ještě někdy bude chodit.“ Voják poprosil generála: „Pane, bojoval jsem za vás, ale nikdy jsem vás neviděl. Mohl bych vidět vaši tvář?“ Generál si lehl na zem pod kovovou konstrukci, aby si tváří v tvář popovídal s vojákem. Graham je pozoroval a všiml si, jak slza z vojákovy oka padla generálovi na tvář.

V době, kdy se Ježíš narodil, potřebovalo polámané, zmrzačené, krvácející lidstvo prožít uzdravující Boží pohled. Jako kdyby lidé prosili: „Ó Bože, mohli bychom vidět tvou tvář?“ Když Otec poslal svého Syna na tuto planetu, poslal jim toho největšího Učitele. Jeho posláním bylo ukázat lidem Otcovu tvář. Od té doby máme úžasnou přednost hledět na světlo „Boží slávy ve tváři Ježíše Krista“ (2K 4,6; B21).

Když pozorujeme největšího Učitele, který sestoupil na tuto zem, co důležitého se od něj můžeme naučit?

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

ODLESK BOŽÍ SLÁVY

¹Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; ²v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. ³On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech ⁴a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. (Žd 1,1–4)

Osobní studium

Jaké důležité myšlenky o Ježíši uvádí apoštol v úvodních verších listu Židům?

Novozákonní autoři opakovaně zdůrazňují významnou myšlenku: Ježíš přišel na zem, aby lidem ukázal Otce. Dříve se jim Bůh zčásti zjevoval prostřednictvím proroků; v Ježíši lidé dostali konečné a dokonalé zjevení Boha.

Ježíš, narozený jako člověk, byl odleskem Boží slávy (Žd 1,3). Jako hříšní lidé nesneseme pohled na Boží slávu v její plnosti. Ježíš jako vtělený Syn tuto slávu odrážel. Byla zahalena Kristovou lidskou přirozeností, aby se na něj lidé mohli dívat a vidět Boží charakter.

Ježíš byl samozřejmě také „výraz Boží podstaty“ (Žd 1,3). Použitý řecký výraz se někdy užívá pro otisk, který zůstane po pečeti ve vosku nebo pro obraz vyražený na minci.

Pokud chceme znát Otce, musíme pozorně poslouchat, co o něm říká největší Učitel. Musíme ho také pozorovat. Když hledíme na Syna, vidíme v něm Otce.

Porovnej Žd 1,1–4 s 2K 4,1–6. Čím je podle 2K 4,1–6 Ježíš a co se od něj učíme?

Když chtěl Pavel se svými spolupracovníky učit druhé o Bohu, snažili se napodobovat Ježíše. Jako „Boží obraz“ (2K 4,4) nám Ježíš přinesl poznání Boha Otce. Pavel se vyhýbá podvodům a překrucování Božího slova; místo toho jasně vysvětluje pravdu (2K 4,2).

Bůh použil při stvoření světlo, aby zahnal tmu. Podobně nám dal svého Syna Ježíše Krista, aby zahnal nepravdivé názory a ukázal nám pravdu o sobě. Nejlépe poznáme Boha, pokud se díváme do Ježíšovy tváře (2K 4,6).

Aplikace

Ježíš věrně představoval Otce. I my to máme dělat. Jsme vyzváni, abychom „následovali Božího příkladu jako milované děti“ (Ef 5,1). Co to znamená? Co se můžeme naučit od Ježíše o tom, jak to máme dělat?

ZJEVIL NÁM OTCE

¹„Vaše srdce at se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. ⁴A cestu, kam jdu, znáte.“ ⁵Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“ ⁶Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. ⁷Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“ ⁸Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ ⁹Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluví sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky!“ (J 14,1–11)

Osobní studium

V prologu k evangeliu podle Jana (J 1,1–18) mluví apoštol o Ježíši jako o věčném „Slovu“. Janova prohlášení o Ježíši nejsou nesmělá a skromná. Svým rozsahem jsou odvážná a týkají se celého vesmíru. Ježíš existoval dříve, než vznikl tento svět – vlastně od věčnosti. „Všechno povstalo skrze něj“ (J 1,3), Ježíš je „světlem lidí“ (J 1,4) a jako Slovo, které přišlo na svět, „osvětluje každého člověka“ (J 1,9).

Pročti si pozorně 14. kapitolu ev. Janova. Proč se, podle Jana, stal Ježíš člověkem? Jaké světlo jako Slovo přinesl? Jak rozumíš jeho vyjádření: „Kdo vidí mne, vidí Otce“?

„Do největší tmy na zemi zazářilo světlo. [...] Lidstvu zbývala jediná naděje – že do prostředí chaosu a zhouby přijde nový prvek – někdo, kdo lidstvu přinese sílu nového života a obnoví poznání Boha. A právě proto přišel na svět Ježíš Kristus. Přišel odstranit falešné učení, kterým lidé nesprávně představovali Boha, přestože se chlubili, že ho znají. Přišel objasnit podstatu Božího zákona a svým vlastním charakterem ukázat krásu svatosti.“ (Ed 74–76; Vých 45–47)

Vše, co Ježíš ve svém životě na zemi dělal, mělo jediný cíl: „zjevení Boha, které mělo znovu povznést lidstvo“ (Ed 82; Vých 50).

Aplikace

Co jsi díky Ježíši pochopil o tom, jaký je nebeský Otec? Co se ti na tomto obraze Boha nejvíc líbí? V čem tě to inspiruje?

LASKAVÝ UČITEL

⁵Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: ⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. ⁹Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, ¹⁰aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – ¹¹a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. (Fp 2,5–11)

Osobní studium

Co leželo Pavlovi na srdci, když psal list věřícím do Filip? Jak jeho slovům rozumíš?

Fp 2,1–11

Fp 4,2.3

Text Fp 2,1–11 je jeden z nehlubších textů v celé Bibli. Mluví o Kristu, o jeho božství, vtělení, lidské přirozenosti a o jeho smrti na kříži. Popisuje Ježíšovu dlouhou a těžkou cestu směrem dolů – z nebe až na Golgotu (Fp 2,5–8). Mluví také o tom, jak ho Otec nade všechno vyvýšil, aby se mu každý poklonil (Fp 2,9–11). Těchto několik veršů obsahuje „celý balíček“ úžasné pravdy.

Pavel doufá, že věřící ve Filipech se budou učit od Ježíše. Vždyť Ježíš se stal člověkem – vzal na sebe podobu služebníka, „stal se jedním z lidí“ (Fp 2,7) – a dokonce podstoupil smrt na kříži. O co víc bychom měli

i my žít sebeobětavě, vycházet si navzájem vstříc a podřizovat se jedni druhým...

Pavel nám připomíná, že se od Ježíše jako největšího Učitele můžeme hodně naučit. Máme se učit z toho, co během své pozemské služby řekl. Máme se učit ze zázraků, které vykonal, a z toho, jak se choval k lidem kolem sebe – nejen k bohatým a vysoce postaveným, ale především k chudým, slabým a odstrkovaným. Jeho laskavost může být vzorem našeho chování k druhým lidem. Měnit nás bude i to, když budeme přemýšlet o jeho ochotě vyměnit slávu nebe za jesle ve chlévě. Je to pro nás velká lekce!

V protikladu k tomu nás svět často vyzývá, abychom se vyvyšovali a chlubili svými úspěchy. Jesle v Betlémě, kříž na Golgotě a největší Učitel nás však chtějí naučit něco jiného. Boží velké dílo spásy nebylo provedeno vyvyšováním se, ale pokorou před Bohem a ochotou sloužit.

Aplikace

V jaké situaci bys mohl svou pokorou ukazovat druhým na Krista? Možná dokonce i dnes?

NEJVĚTŠÍ UČITEL A SMÍŘENÍ

¹⁶A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme. ¹⁷Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové! ¹⁸To všechno je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. ¹⁹Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. ²⁰Jsmo tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! ²¹Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti. (2K 5,16–21)

Osobní studium

Lidské vztahy se příliš často rozpadají. Jeden druhému se odcizujeme. Člověku, který byl kdysi naším blízkým přítelem, postupně přestaneme důvěřovat. I narušený vztah se však dá napravit, a když se to podaří, prožíváme zárazk smíření. V životě člověka bývá jen málo hezčích zkušeností. „Boží škola“, do které nás Ježíš zve, proto není zaměřena jen na informace a „poznávání pravdy“, ale především na budování a obnovu našich vztahů – a to jak s naším Bohem, tak i s našimi bližními.

Soustřeď se na úvodní verše. Proč je smíření jádrem Kristova vtělení a jeho poslání jako Učitele?

Jsmo šťastní, když se nám podaří obnovit dobré vztahy s druhými lidmi. Oč větší štěstí nás však naplní, když se smíříme s Bohem! V 2K 5,16–21 Pavel jasně říká, kdo je původcem smíření – Bůh Otec iniciuje obnovu našeho přerušného vztahu s ním. Toto dílo smíření dělá „skrze Krista“ (2K 5,18). „Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou.“ (2K 5,19)

Nemůžeme však být jen konzumenty radosti smíření. Musíme se učit od největ-

šího Učitele. Svým vtělením se Ježíš aktivně podílel na díle smíření. I my jsme pozváni, abychom se zapojili do tohoto úsilí. Bůh nás prostřednictvím Krista smířil se sebou. Nyní jsme spolu s Pavlem pověřeni, „abychom sloužili tomuto smíření“ (2K 5,18).

Text Ko 1,15–20 patří mezi další významné novozákonné texty o Kristově vtělení. První polovina, často považovaná za hymnus, hovoří o Kristově roli při stvoření (Ko 1,15–17), druhá polovina se zaměřuje na Kristovu roli v díle vykoupění (Ko 1,18–20). Prostřednictvím Krista jako Stvořitele a Vykupitele Bůh smířuje všechno se sebou. Dílo smíření, které Bůh koná Kristovým prostřednictvím, má kosmický dosah. Ovlivňuje všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži“ (Ko 1,20).

I když se nikdo nemůže vyrovnat největšímu Učiteli, jsme pozváni „abychom sloužili tomuto smíření“ (2K 5,18) podle svých možností a schopností. Možná právě to měl na mysli Ježíš, když se modlil: „Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa“ (J 17,18).

Aplikace

Jak můžeš spolupracovat s Bohem v jeho díle smíření? Znáš někoho, komu bys mohl pomoci se s někým smířit?

OSOBNÍ SETKÁNÍ S UČITELEM

⁸A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. ⁹Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň.

¹⁰Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velkou radost, která bude pro všechny lid. ¹¹Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. ¹²Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ ¹³A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: ¹⁴„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ ¹⁵Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ (L 2,8–15)

Osobní studium

Zkuste se na malou chvíli ve svých představách přenést o více než 2000 let zpět, do doby, kdy se lidé mohli podívat do tváře svého Spasitele. Skupina obyčejných pastýřů pase za malým městem stádo ovcí a najednou vidí něco úžasného. Ukážou se jim andělé, kteří jim zvěstují nečekanou, ale radostnou zprávu, která zatřese světem. Motivováni tímto zjevením se rozhodli vyhledat dítě, o kterém andělé mluvili.

Přečti si L 2,8–20. Představ si, že přijdeš s pastýři do Betléma a díváš se do jeslí. Co bys viděl? Co bys mohl pochopit o Bohu, jeho povaze, plánu záchrany a vztahu k nám při pohledu na malé dítě, které se narodilo do chudé rodiny?

Reakce Josefa, Marie a pastýřů na narození Ježíše nás může překvapit. Skromné podmínky Ježíšova narození totiž nenaznačují

ničím mimořádným, že v osobě tohoto dítěte se Bůh stal člověkem. Ale díky viděním, snům a andělům tyto lidé pochopili více než jen to, že se narodilo malé dítě – Ježíš. Pastýři zvěstují ostatním, že toto dítě je „Spasitel, Kristus Pán“ (L 2,11; srov. L 2,17).

Největší Učitel byl hoden úcty dříve, než vyslovil své první podobenství, pronesl první kázání nebo učinil svůj první zázrak. Je hoden naší úcty již jen pro to, kým je – Bohem s námi. Abychom naplno docenili Ježíšovu pozdější službu, musíme se připojit k jeho prvním učedníkům a mudrcům a spolu s nimi se poklonit největšímu Učiteli. Ten, u kterého obdivujeme způsob vyučování, je víc než jen moudrý vychovatel. Je to Bůh, který sestoupil a bydlel mezi lidmi.

Jsme proto i dnes zváni, abychom spolu s mudrci, pastýři a anděly uctívali Krista, novorozeného Krále, a v malém děťátku Ježíši viděli samotného Boha.

Aplikace

Zamysli se nad tím, co znamená Ježíšovo vtělení v souvislosti s Božím charakterem. Stvořitel celého vesmíru, který je tak velký, že ho nedokážeme pochopit – tento Bůh se „ponížil“, stal se člověkem a pak zemřel na kříži, přičemž vzal na sebe trest za naše hříchy. Co s tebou dělá toto vědomí?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„V největším Učiteli, který byl poslán z nebe, se soustřeďují všechny principy správné výchovy a vzdělávání. Dnešní dílo Spasitele je stejné jako to, které zde na zemi započal před dvěma tisíciletími. Sám o sobě řekl: „Já jsem první i poslední, ten živý“. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec.“ (Zj 1,17,18; 21,6) Máme-li takového učitele, máme-li přednost Boží výchovy, bylo by nerozumné hledat jinou výchovu, objevovat moudrost jinde než u Zdroje moudrosti, usilovat o poznání pravdy, ale odmítat Pravdu, hledat osvětlení mimo Světlo, život mimo Zdroj života, odvrátit se od Pramene živé vody a kopat si cisterny rozpukané, jež vodu neudrží.“ (Jr 2,13) Stále nás zve: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pijel. Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra, jak praví Písmo: „Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ (J 7,37,38; 4,14)“ (Ed 83; Vých 51)

„Nejlepší přípravou pro tvou práci jsou slova, život a metody toho nejlepšího Učitele. Uvažuj o něm, protože právě on je tvůj ideální vzor. Dívej se na něj a zůstávej v jeho blízkosti, dokud neosloví tvé srdce a tvůj život. Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu.“ (2K 3,18)

A právě v tom je tajemství vlivu na tvé žáky. Představuj svým životem Ježíše Krista!“ (Ed 282; Vých 165)

Otázky k rozhovoru

1. Jaké hodnoty našeho Mistra mohou dnes inspirovat ty, kteří mají zodpovědnost za výchovu další generace (rodiče, učitelé, vedoucí různých skupin)?
2. Před křesťanskými rodiči a učiteli je postaven vysoký standard – odrážet Boží charakter, jak ho zjevil vtělený Ježíš. Jsme toho vůbec schopni? Co tedy od nás Bůh čeká?
3. Diskutujte ve třídě o poslední otázce v části na čtvrtek. Co nás Ježíšovo narození, život a smrt učí o Božím charakteru?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____